

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 13Nt/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9523100202
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Púchovský
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2023:9523100202.2

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.08.2023 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Roman Púchovský a členov senátu JUDr. Peter Pulman, LL.M. a JUDr. Michal Truban v trestnej veci odsúdeného J. H. o návrhu na povolenie obnovy konania vo veci PK-1T/1/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného J. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. X., N. XX, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov na povolenie obnovy konania vedeného pôvodne na Špecializovanom trestnom súde Pezinok pod sp. zn. PK-1T/1/2012 zamietla, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-1T/1/2012 zo dňa 21.08.2013 bol obžalovaný J. H. odsúdený pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 ods. 1 písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 23 rokov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okrem toho, bol odsúdenému uložený aj ochranný dohľad na 3 roky a trest prepadnutia veci. Uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 3To 9/2013 zo dňa 20.11.2013 bolo odvolanie prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu zamietnuté. Uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 1TdoV 15/2016 zo dňa 25.09.2017 bolo dovolanie obvineného J. H. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuté.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu č.k. BB-3Nt/5/2019 zo dňa 03.11.2020 bol návrh odsúdeného J. H. na povolenie obnovy konania zamietnutý, pretože neboli zistené podmienky na obnovu konania podľa § 394 Trestného poriadku. Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tost 3/2021 zo dňa 03.02.2021 bola sťažnosť obvineného J. H. proti uzneseniu súdu prvého stupňa zamietnutá. Odsúdený J. H. podal dňa 24.05.2023 návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej pod sp. zn. PK-1T/1/2012 tunajšieho súdu. Ako dôvod podaného návrhu uviedol v písomnom podaní, že Špecializovaný trestný súd porušil jeho práva na nestranný súd, pretože v rozpore s Článkom 3, Článkom 4 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 47 druhý odsek a Článku 48 Charty základných práv prijal vyhlásenie o vine spoluobžalovaného R. Y. a uviedol, že vykonal výsluch R. Y. o účasti odsúdeného H. na žalovanej trestnej činnosti, pričom v uznesení je jasne uvedené, že jeho vina nebola zákonným spôsobom preukázaná a bude predmetom samostatného vykonania dokazovania a rozhodnutia. Ďalej poukázal na záväznosť judikatúry Súdneho dvora EÚ pre všetky členské štáty. Rozsudok Súdneho dvora EÚ je nepochybne novou skutočnosťou v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku a primárne aj podľa § 394 ods. 4 písm. a) Trestného poriadku. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tost 24/22 zo dňa XX.XX.XXXX, kde súd rozhodoval s poukazom na rozsudok ES:LP vo veci odsúdeného R. J. proti Slovenskej republike a konštatoval, že práva odsúdeného na nestranný súd tým, že vo veci konali sudcovia, o ktorých nestrannosti vznikli oprávnené pochybnosti. Vzhľadom na okolnosti prípadu

si sudcovia vo vzťahu k ostatným spolupáchateľom v spojení s odsúdeným R. J. nepochybne vytvorili istý názor - skutkový obraz. Zároveň poukazoval na rozsudok ESLP vo veci J. proti Slovenskej republike zo dňa 25.11.2021 č. 63703/2019, kde bolo konštatované porušenie Článku 6 ods. 1 Dohovoru. Okrem toho na verejnom zasadnutí odsúdený navrhoval ako novú skutočnosť výsluch svedka Afgánca J. R. T., svedkov U. a W. R., svedka N. Q. a T. D.. Okrem toho poukazoval na nesprávne formulované závery znaleckého posudku v spojení s výsluchom znalca na hlavnom pojednávaní a protokoláciou jeho vyjadrení.

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, ktorý bol na verejnom zasadnutí oboznámený a návrhmi odsúdeného senát dospel k záveru, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nie je dôvodný.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Úlohou súdu v súvislosti s návrhom na povolenie obnovy konania je skúmať, či vyšli dodatočne najavo skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr neznámymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest, bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom nepomere s účelom trestu. Nie je úlohou súdu skúmať či konanie, ktoré predchádzalo, bolo vykonané v súlade so zákonom, či jednotlivé vykonané dôkazy boli alebo neboli zadovážené v súlade so zákonom. Právomoc súdu je daná len na zisťovanie existencie nových skutočností alebo dôkazov, ktoré súdu neboli skôr známe. Výsluchy svedkov a znalca, ktorých odsúdený žiada v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, boli väčšinou vykonané už v pôvodnom konaní. Ani výpoveď svedka J. R. T. by podľa názoru súdu nemohlo priniesť takú zmenu skutkového stavu, aby mohlo dôjsť k povoleniu obnovy konania vo veci v zmysle § 394 Trestného poriadku. Tento svedok nebol priamym svedkom, podľa vyjadrenia odsúdeného mu uviedol len sprostredkované skutočnosti, o ktorých sa mal dozvedieť z počutia. Okrem toho zo spisu BB-3Nt/5/2019 vyplýva, že tento svedok by bol ochotný vypovedať za úplatu. Znalec MUDr. A. T. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom a doplnil svojou výpoveďou ním vypracovaný znalecký posudok. Nejde teda o nové dôkazy, ktoré súdu neboli skôr známe. Okrem toho je potrebné pripomenúť, že o týchto návrhoch na povolenie obnovy konania už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. BB-3Nt/5/2019 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 3Tost 3/2021 zo dňa 03.02.2021. Teda v tejto časti išlo len o opakovanie návrhov, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté. Pokiaľ ide o skutočnosť uvádzanú odsúdeným, že o jeho trestnej veci rozhodoval súd o zaujatosti ktorého sú oprávnené pochybnosti, tak senát dospel k záveru, že ani táto podmienka v tejto trestnej veci nie je daná. Podľa názoru súdu s poukazom na rozsudky Súdneho dvora Európskej únie článku 47 a 48 Charty základných práv a Článku 3, Článku 4 Smernice o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinoty nebráni, aby súd rozhodol o prijatí vyhlásenia o vine jedného zo spoluobvinených a následne vykonaného dokazovania o vine druhého spoluobvineného. V uznesení senátu Špecializovaného trestného súdu vyhlásenom na hlavnom pojednávaní dňa 12.03.2012 bolo uvedené, že sa prijíma vyhlásenie obžalovaného R. Y. podľa § 257 ods. 1 písm. c), ods. 4 Trestného poriadku a zároveň súd vyhlasuje, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy o výroku o treste a nároku na náhradu škody. Zároveň súd uviedol, že podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku sa vykoná výsluch R. Y. o účasti spoluobžalovaného J. H. na žalovanej trestnej veci. Z obsahu tohto uznesenia teda nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by nejakým spôsobom narušovali zásadu prezumpcie nevinoty vo vzťahu k odsúdenému J. H.. Nešlo o prijatie vyhlásenia súdu týkajúceho sa osoby obvineného J. H. z trestného činu, z ktorého by vyplývalo, že odsúdený J. H. je vinný ešte skôr ako sa vina tejto osoby skutočne podľa zákona preukázala. Je potrebné zásadne rozlišovať medzi vyhlásením, že je niekto podozrivý z trestného činu a jasným vyhlásením ak neexistuje právoplatné odsúdenie, že daná osoba spáchala trestný čin. V kontexte konkrétnych okolností, za akých došlo k vyhláseniu výroku uznesenia, ktorým bolo prijaté vyhlásenie odsúdeného R. Y., zásadným

spôsobom nijako neporušuje zásadu prezumpcie neviny. Po prijatí vyhlásenia odsúdeného R. Y. bolo vykonané riadne dokazovanie súvisiace s trestnou činnosťou odsúdeného J. H. a až po vykonaní dokazovania bol vyhlásený rozsudok o vine a treste u oboch obžalovaných naraz.

Keďže odsúdený nepredložil žiadne nové dôkazy a neuviedol skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé byť podkladom na rozhodnutie o povolení obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku senát rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v lehote 3 (troch) pracovných dní prostredníctvom tunajšieho súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky